

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauck GmbH & Co. KG

Verwerende partijen: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S.

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 1, sub e, eerste streepje, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling vastgestelde grond voor weigering van inschrijving van toepassing kan zijn op een teken dat uitsluitend bestaat uit de vorm van een waar waarbij één of meerdere wezenlijke gebruikskennmerken aanwezig zijn die inherent zijn aan de generieke functie of functies van deze waar en waarnaar de consument mogelijksterwijs in de waren van concurrenten zoekt.
- 2) Artikel 3, lid 1, sub e, derde streepje, van de Eerste richtlijn (89/104) moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling vastgestelde grond voor weigering van inschrijving van toepassing kan zijn op een teken dat uitsluitend bestaat uit de vorm van een waar met verschillende kenmerken die aan de waar verschillende wezenlijke waarden kunnen geven. De perceptie van de vorm van de waar door het doelpubliek is slechts één van de elementen bij de beoordeling of de betrokken weigeringsgrond van toepassing is.
- 3) Artikel 3, lid 1, sub e, van de Eerste richtlijn (89/104) moet aldus worden uitgelegd dat de in het eerste en het derde streepje van deze bepaling vermelde gronden voor weigering van inschrijving niet gecombineerd kunnen worden toegepast.

⁽¹⁾ PB C 189 van 29.6.2013.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 17 september 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Commerz Nederland NV/Havenbedrijf Rotterdam NV

(Zaak C-242/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Staatssteun — Artikel 107, lid 1, VWEU — Begrip „steun” — Garanties verleend door een openbaar bedrijf aan een bank met het oog op kredietverlening aan derde leners — Garanties bewust verleend door de directeur van dat openbaar bedrijf in strijd met de statutaire bepalingen van dat bedrijf — Vermoeden van bezwaar van het overheidslichaam dat eigenaar is van dat bedrijf — Toerekenbaarheid van de garanties aan de Staat)

(2014/C 421/14)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Commerz Nederland NV

Verwerende partij: Havenbedrijf Rotterdam NV

Dictum

Artikel 107, lid 1, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat, om te bepalen of door een openbaar bedrijf verleende garanties toerekenbaar zijn aan de overheidsinstantie die dat bedrijf controleert, naast het samenstel van aanwijzingen die blijken uit de omstandigheden van het hoofdgeding en de context waarin die garanties zijn verleend, relevant is dat de enige bestuurder van dat bedrijf, die deze garanties heeft verleend, onwettig heeft gehandeld, het verlenen ervan bewust geheim heeft gehouden en de statuten van zijn bedrijf heeft genegeerd en voorts dat die overheidsinstantie zich tegen het verlenen van die garanties zou hebben verzet indien zij daarvan in kennis was gesteld. Die omstandigheden op zich kunnen in een situatie als in het hoofdgeding een dergelijke toerekenbaarheid echter niet uitsluiten.

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 2 oktober 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Brussel — België) — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij

(Zaak C-254/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Heffingen van gelijke werking als douanerechten — Binnenlandse belastingen — Heffing bij invoer van in het Vlaamse Gewest ingevoerde dierlijke mest — Artikelen 30 VWEU en 110 VWEU — Door importeur verschuldigde heffing — Verschillende heffingen naargelang de dierlijke mest is ingevoerd dan wel uit het Vlaamse Gewest afkomstig is)

(2014/C 421/15)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Orgacom BVBA

Verwerende partij: Vlaamse Landmaatschappij

Dictum

Artikel 30 VWEU staat in de weg aan een heffing zoals die waarin is voorzien bij artikel 21, § 5, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zoals gewijzigd bij decreet van 28 maart 2003, die louter verschuldigd is op de invoer in het Vlaamse Gewest van mestoverschotten van zowel dierlijke mest als andere meststoffen, die wordt geheven van de importeur, terwijl de heffing over de in het Vlaamse Gewest geproduceerde mestoverschotten wordt geheven van de producent, en die volgens andere modaliteiten wordt berekend dan die welke gelden voor de berekening van deze laatste heffing. In dat verband is niet van belang dat de lidstaat van waaruit de mestoverschotten van dierlijke mest in het Vlaamse Gewest worden ingevoerd, een vermindering van heffing toepast bij uitvoer van deze overschotten naar andere lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.